

[Hartvig Frisch.]

til visse af de Reklamehæfter, som Statsbanerne tidligere har udsendt, idet man har gjort den Iagttagelse, at i saadanne Reklamehæfter, som udsendes til Udlandet, og som selvfølgelig dels angiver Ruterne, dels adskillige Byer i Danmark, angives mærkværdigvis ikke en eneste By paa Lolland. Udlandinge maa faa det mærkelige Indtryk, at dette Stykke Land aldeles ikke er beboet af Mennesker og overhovedet slet ikke kan tænkes at komme i Betragtning, naar Talen er om Turisttrafik.

Jeg vil ogsaa gerne fremkomme med en Henvendelse i Anledning af en Sag, som allerede har været forebragt Ministeriet gennem en Deputation en Gang i sidste Samling. Det drejer sig om de udtørrede Rødby Fjord-Arealer og om en Plan om en Amtsvej, der skulde gaa fra Nørregade i Rødby over til Hoby Skov. Jeg har til min Overraskelse set, at skønt man, som sagt, har haft en Deputation her inde i Rigsdagen, er man ikke ved Uddelingen af de Beløb, som hører under det, vi kalder Vejmillionerne, gaaet til at ansætte nogen Bevilling hertil. Jeg saa i øvrigt af en meget kraftig Artikel, der har været i Rødbys „Social-Demokrat“ den 20. i denne Maaned, at det ikke er Ministeriet for offentlige Arbejder, man kan rette nogen Bebrejdelse imod, men det lader til, at der er opstaaet nogle Vanskeligheder dernede. Jeg vil imidlertid gerne fra dette Sted gøre opmærksom paa den ganske overordentlige Interesse, som netop Rødby har i dette Projekt, idet det i sin Tid, den Gang Fjorden blev udtørret — det var i 1857, den første Koncession paa Udtørring blev givet — egentlig var en Forudsætning, at efter Udtørringen skulde denne Vej anlægges; Udtørringen af Fjorden betød naturligvis i adskillige Henseender en temmelig stor Forringelse for Byen, og Byen skulde saa til Gengæld have denne almindelige Adgang til Oplandet paa den anden Side af Fjorden, som de tidligere havde staaet i Forbindelse med over Fjorden.

Jeg vil gerne til disse Ord til den højtærede Minister for offentlige Arbejder føje nogle ganske enkelte Spørgsmaal. Det ene angaar en Ting, som jeg ofte har undret mig over, nemlig Opkrævningen af Regninger paa Telegrammer. Det forekommer mig, at der her gør sig en mærkelig Ulighed gældende. I hvert Fald for Københavns og dens nærmeste Omegns Vedkommende har man en Form for Opkrævning, som mildest talt virker meget haardt. Man faar en Opkrævning sendt ind ad Døren, og hvis man

ikke punktlig betaler inden Udløbet af den Frist, der er angivet, faar man en Bøde paa 1 Kr., som jo ofte i Forhold til det Beløb, Telegramregningen andrager, er ganske overordentlig stor. Det maa kaldes en meget haardhændet Form for Indkassering. Jeg har bragt i Erfaring, at det er ikke hele Landet, der har denne Ordning, og jeg synes i og for sig, at man burde gøre Ret og Skel og finde en Opkrævningsmaade, der ikke kom til at ramme saa haardt nogle Steder. Vi kan jo nemlig godt være enige om, at det er ikke altid en særlig grov Forsømmelse, der gør sig gældende. Man kan f. Eks. være meget travlt optaget, og saa opdager man, at man er kommet for sent, og dette Bødebælb virker saa ganske overordentlig pinligt i Forhold til Betalingens Størrelse.

Jeg vil ogsaa gerne her gøre en Bemærkning angaaende Perronbilletterne. Den Pris, Perronbilletterne kom op i under Krigen, var maaske rimelig efter de daværende Priser, men det er min Opfattelse, at som det nu er, er den Takst paa 25 Ø., der forlanges for at faa Adgang til at komme ned paa Perronen og modtage Slægt og Venner, ikke mere rimelig. Og ogsaa her gælder det, at Forholdene ikke er ensartede; det er ikke alle Stationer i Danmark, som har det System, saa ogsaa Opkrævningen af dette Beløb kommer til at virke paa en noget ulige Maade. Man kan ofte, naar man kommer paa Stationerne, gøre den Iagttagelse, at det er lidt i Retning af en Skat og en Skat, der selvfølgelig rammer nedefter, thi for mange ubemidlede Mennesker spiller de 25 Ø. en saadan Rolle, at de ikke kan tillade sig at give dem ud, hvorimod andre, for hvem det ikke spiller nogen Rolle, ikke betænker sig paa at gøre det. Jeg synes, det vil være rimeligt nu at komme væk fra denne, hvad jeg vil kalde Krigspris paa dette lille Omraade.

Jeg vil saa gerne henvende mig til den højtærede Landbrugsminister. I Tilknytning til det Tilskud, der findes paa Landbrugsministeriets Budget til Rødby Fjords Pumpelag som tredje Del af en 4-aarig Bevilling, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at der netop i Dag har været en Deputation her inde i Rigsdagen, og at der fra Pumpelagets Side ved tidligere Lejligheder i forrige Samling har været rettet Henvendelse til Regering og Rigsdag angaaende Hjælp overfor Vanskeligheder, som de er kommet i, og som de efter deres egen Mening, hvad de mener at have godtgjort, ikke selv helt har været Skyld i. Det lader nu til efter Henvendelsen i Dag, at det nærmest vil dreje om til at blive et Spørgsmaal